LATVIJAS ARHĪVI

IN MEMORIAM

LĪVIJA ŠTĀLA
26.06.1947.–25.11.2005.

Saki –
Kur paliek mūžs?
Vējš mūžības vējos pūš.
Apskaties darbu kalnos,
Tur sakrājies mūžs.

2005. gada 29. novembrī klusā, sniegotā ziemas dienā Valkas kapsētā atvadījāmies no pāragri mūžībā aizgājušās Līvijas Štālas. Par Līviju grūti runāt pagātnes formā. Īpaši smagi to darīt bijušā darba vietā otrajā stāvā, kur viņas tuvums jūtams iekārtojumā,

izlolotajos augos un puķēs. Pietiek paskatīties uz informatīvo stendu Ata ielas otrajā stāvā, tūlīt atmiņā Ziemsvētku priecīgās svecīšu virtenes un izplaucēts bērza zars Lieldienās, ko Līvija mums visiem katru gadu dāvāja. Strādājot ar fondu lietām, ik dienas pretī raugās Līvijas skaistais rokraksts – pērļu raksts, kā esam to nosaukuši.

Līvija Štāla atnāca strādāt Personāla dokumentu valsts arhīvā 1998. gada 16. februārī pēc ilgiem pedagoga darbā aizvadītiem gadiem. Stingri apņēmusies apgūt arhīva darbu, viņa to izdarīja īsā laikā un septiņus gadus nostrādāja par galveno fondu glabātāju. Viņas atbildībā bija visu arhīva fondu manuālā un elektroniskā uzskaite. Saspringtās situācijās, kad pieauga pieprasījums pēc izziņām, Līvija brīvprātīgi uzņēmās papildu slodzi. Izziņu sagatavošana viņai patika. Līvija priecājās, ka dara cilvēkiem vajadzīgu darbu. *"Es atkal kādam palīdzēju sakārtot dzīvi,"* viņa smaidot teica. Tā Līvija ir formulējusi mūsu arhīva darbu būtību, un šī viņas doma dzīvos tālāk mūsu darbos.

Palikušas neizlasītas daudzas, jo daudzas grāmatu lappuses un nerisinātas krustvārdu mīklas.

Nebūs Līvijas apsveikuma kartiņu ar mīļiem vēlējumiem un tikšanos ar bijušajām darba kolēģītēm pensionārēm gan jubilejas reizēs, gan "mīļo vecenīšu", kā viņa tās dēvēja, grūtos brīžos, kad bija nepieciešams cilvēcisks atbalsts un sapratne.

Palikusi laika pierakstu klade, ko Līvija pedantiski ik dienas veda, un zīlītes aiz loga, kas gaida savu barotāju ...

Un daudz vēl cita, kas nepaveikts, jo "to brūno ķirzaciņu, kas saulē sildās, sauc cerība! Tā rokā nedodas un nepiepildās!".

Ar vispusīgām zināšanām un interesēm apveltīta, pedantiska un skrupuloza darbu izpildē, cilvēkus patiesi mīloša un viņiem palīdzēt gribоša, Līvija Štāla paliks kolēģu atmiņā.

Dace Ozoliņa